

[Birgith Mogensen]

nye lægemidler. Der er tale om meget betydelige forskningsudgifter, svarende til 11-12 pct. af denne industris omsætning, ja mere end i nogen anden industri.

Desuden fremgik det af Monopoltilsynets redegørelse, at de priser, som dansk medicinindustri fik for sine produkter på det danske marked, ofte var bestemmende for de priser, som industrien kunne opnå på de udenlandske markeder, hvortil den eksporterede omtrent 90 pct. af sin produktion. Ved at presse priserne ned i Danmark ville vi med andre ord risikere at gå glip af en betydelig eksportindtægt.

Endelig gjorde tilsynet i sin redegørelse opmærksom på, at der var store problemer forbundet med at kontrollere importørernes priser efter enkeltproduktkalkulationernes princip. Det indebar en betydelig risiko for, at en dansk priskontrol baseret på dette princip ville ramme den danske medicinindustri hårdt på dens indtjening og forskning uden at bidrage nævneværdigt til at sænke priserne på den importerede medicin.

Det var den alvorlige baggrund for, at Folketinget med stort flertal vedtog en tilføjelse til monopolloven, hvorefter der nu kan ske en fravigelse af enkeltproduktkalkulationsprincippet, hvor tungtvejende hensyn til forskningsintensive produktområder taler derfor og de pågældende virksomheder i øvrigt ikke opnår en urimelig indtjening.

Der er siden 1983 intet sket – hverken i vor betalingsbalancesituation eller i dansk medicinindustri konkurrence- og indtjeningssituation – som kan begrunde, at Folketinget nu skulle stramme priskontrollen med medicinindustrien. Tværtimod har vi nu mere end nogen sinde brug for, at vor forskende højteknologiske industri kan øge sine eksportindtægter. Og konkurrencen på lægemiddelområdet er både i Danmark og internationalt blevet betydelig hårdere og stiller større krav end tidligere til medicinindustriens evne til at investere i ny teknologi, forskning og international markedsføring.

Det ville være helt absurd, hvis vi nu efter den ene dag at have lavet en eksportpakke den næste dag skulle forringe en lovende eksportindustri muligheder. Det er altså ikke den vej, vi efter min mening skal gå. Vi skal under ingen omstændigheder lægge hindringer i vejen for den fortsatte vækst og udvikling af nogen af de

få højteknologiske industrier, vi har, og som netop er dem, som kan styrkes, hvis landet skal løse sine balanceproblemer.

Om det er muligt at opnå noget gennem en mere prisbevidst lægemiddelinformation, tvivler jeg på. Der er i forvejen en omfattende lægemiddelinformation med alle muligheder for lægerne for at foretage prissammenligninger i det lægemiddelkatalog, som udgives af medicinindustrien og apotekerne. Behovet for at oprette en statslig lægemiddelinformation må anses for bortfaldet, efter at lægerne oprettede den såkaldte praktiske lægemiddelinformation, PLI, der gennem nogle år regelmæssigt har udsendt sine vejledninger til alle læger. Heri gives der for de enkelte sygdoms- og behandlingsområder en sammenligning – foretaget af en lægelig redaktionskomité, hvori Sundhedsstyrelsen er repræsenteret – dels af de forskellige præparaters terapeutiske betydning, dels af deres priser.

Afslutningsvis vil jeg fremhæve, at hvis der skal skaffes besparelser på Sygesikringens budget, så bør det ske ved indgreb på de punkter, hvor de negative økonomiske virkninger hverken direkte eller indirekte rammer eksporten eller investeringerne i forskning og ny teknologi. Vi kan diskutere, om vi har råd til at have det serviceniveau, vi har i den primære sundhedssektor, eller om vi har råd til at give alle borgere, uanset deres økonomiske formåen, de tilskud, alle i dag får til næsten alt muligt inden for sundhedsvæsenet, men at vi ikke har råd til at opretholde dette serviceniveau eller denne tilskudspolitik, hvis det kun kan ske på bekostning af vækstmulighederne for den danske medicinindustri, det regner jeg med at et flertal vil kunne blive enig om.

Pia Dahl (FP):

Det ideelle lægemiddel forebygger, ligesom vaccinen gør det, udrydder sygdomsårsag, som antibiotika gør det, stimulerer legemets egne svækkede organer til at fungere bedre, som f.eks. diuretika, som det så flot hedder, altså urindrivende midler, eller erstatter den organfunktion, som sygdommen har ødelagt, som insulinet er i stand til det.

Ud fra denne betragtning har lægemiddeludviklingen bidraget væsentligt til livskvalitetens forbedring eller opretholdelse for befolkningen.